

پاورقی (۱۱۹)

نفوذ بر هیتلر

دایان دوکریه، ترجمه: محمدعلی عسگری

در دوم ماه می، ناگهان شفا پیدا کرده و از بیمارستان مرخص شد. اما هنوز یک ناامیدی کوچک وجود داشت که به سراغ آن دو می‌آمد: هیتلر گوبلز را در دولت تعیین نکرده بود. به آوازه او به‌مثابه یک شورشی سرسخت، آسیب رسانده بود. دشوار می‌شد با هیتلر معاشرت کنی، زیرا از زمانی که وارد دولت شده بود دیگر نمی‌توانستی پیدایش کنی. اما قرار شد در پنجم مارس انتخابات برگزار شود. آن‌قدر این مسئله را طول داد تا حزبی پیروز شود. در ۲۷ مارس، ساختمان پارلمان (رایتاخ) آتش گرفت. تبلیغاتی را که گوبلز به راه انداخته بود، اثر خودش را گذاشت: زیرا افکار عمومی قانع شد که این آتش‌سوزی کار کمونیست‌ها بوده است. روز بعد، هم‌شان دستگیر شدند. مگدا همچنان کم‌خوراک بود و در طول این مدت حالش تغییر می‌کرد. آن‌قدر ضعیف شده بود که نمی‌توانست در ضربات پیچیده‌ای که شش‌رکایش می‌خوردند، با آنها سهیم شود. موفقیت در انتخابات ماه مارس به دلیل اینکه حزب نازی NSDAP توانست ۴۴ درصد از رأی‌ها را به دست آورد، به هیتلر فضای بیشتری برای مانور داد. به‌این ترتیب توانست جوزف را در دولتش منصوب کرده و درنهایت به مگدا هم نقشی در دولت دهد. او به‌لحاظ جسمی کاملاً تکامل یافته بود و می‌توانست به نظر پیشوای جدید، تجسم یک زن کامل آلمانی باشد. در تاریخ ۱۴ می که روز عید مادران بود، سختیانی رادیویی را به صورتی طولانی ایراد کرد که عصاره‌های [فمینیسم].

«مواهب بسیار مقدس ملت آلمان در حال متلاشی‌شدن است. در این میان، ارزش مادران نیز پایین آمده است. ضلالت‌های یک دوران سرگردانی موجب شد مادران از آن ارزش والایی که داشتند، سقوط کنند؛ ارزشی که به خاطر نقش آنها در حفظ خانواده، معنا پیدا می‌کرد. اما بعد از آن، زن شد شریک مرد و در زمینه‌های سیاسی و کار با او برابر شد؛ یا حتی از او برتر».

مگدا به عنوان رئیس افتخاری مرکز مد آلمان تعیین شد. او این وظیفه را جدی می‌گرفت و سعی می‌کرد به نحو احسن مأموریت خود را انجام داده و کاری کند که زنان آلمانی مدرن‌تر باشند. با مدهای تقلیدی یا یکسان که هیچ عنصر برتری را برنمی‌تایید، مخالفت می‌کرد: «احساس می‌کنم این وظیفه من است که بهترین ظاهر ممکن را داشته باشم». باید زنان آلمانی تا حد امکان زیبا و مدرن باشند. تا جایی که رشک و حسادت زنان پارسی را برانگیزند. بلندپروازی‌های زیادی داشت. می‌گفت: «تبدیل زن آلمانی به کسی شبیه من، به یک نمونه واقعی از این زن!».

اما نقش او در این نظام صرفاً، یک نقش نمایشی منحصر ماند. هم‌زمان باید برای یکی از شخصیت‌های اصلی نظام نیز کودکی را به دنیا می‌آورد. دومین فرزندش در تاریخ ۱۳ آوریل سال ۱۹۴۳ به دنیا آمد که نامش را هیلدا گذاشتند؛ به‌جای که موجب سرخوردگی زیاد گوبلز شد. برای همین از فرستادن کل و رفتن به بیمارستان برای تبریک امتناع کرد. این نخستین‌بار نبود که گوبلز اصل پدری را زیر پا می‌گذاشت. آن پدر ناامید برای دیدن دختر و همسرش نفرت مگر بعد از آنکه هیتلر احترامش را نثار مگدا کرد. یک سال بعد مگدا پسری را برای دکتر گوبلز به دنیا آورد که او را هالموت نامیدند. بعد سه دختر و پس از به‌دنیاآوردن شش کودک که همه اول اسم‌شان «ه» داشت، مگدا توانست از نو به عنوان یک مادر نمونه نقش خودش را داشته باشد. سال ۱۹۳۷همه این کودکان در یک فیلم مستند خانوادگی به عنوان قربانیان گذشته نشان داده شدند که در آن عموهیتلر داشت با آنها بازی می‌کرد.

مگدا باوجود وضع‌حمل‌های مکرر، سعی می‌کرد در نهایت شیک‌پوشی باقی بماند. بنابراین به مناسبت‌های مختلف و حتی چندبار در روز لباس‌هایش را تغییر می‌داد و اگر لازم بود خود را آرایش می‌کرد. لباس‌هایش به‌نسبت مفصل و دوخت‌بزرگ‌ترین خیاطان دوران بود. موهایش را به شیوه‌ای بی‌نقص بافته و به ناخن‌های دستش حنا می‌زد. در مراقبت از خود و چهره ظاهری‌اش، بسیار نیرومند بود به‌گونه‌ای که یک روز با میهمانانش آن‌قدر بدون حتی یک پلک‌زدن حرف زد که اجاق گاز در آشپزخانه منفجر شد. مگدا تجسم کامل از یک زن آلمانی خوب بود؛ کسی که مطیع و رازدار است، دست به سیگار و مشروب نمی‌زند و لباس‌های معمولی می‌پوشد. عجیب اینکه این زن در تناقض کامل با تصویر زنی قرار داشت که به‌نظر هیتلر می‌رسید؛ هرچند او را به عنوان یک الگو انتخاب کرده بود.

«هربرت داهرینگ» جایی نوشته است: «این کاملاً روشن بود. هیتلر بی‌نیاهت با او راحت بود. او یکی از زنان نادری بود که هیتلر به حرف‌های او گوش می‌داد. تا به حال چندبار، حرف‌های او را شنیده و حتی در زمینه‌های خاصی نیز در ارتباط با مردم به آنها عمل کرده بود».

ادامه دارد...

«ما نمی‌توانیم بیش از این عرصه را برای جولان تروریسم خالی بگذاریم». اشتباه نکنید. اینها سخنان رهبران «یکان‌های مدافع خلق» و مبارزان کردی نیست که چندمایی است یکت‌ت‌ه بار مبارزه با تروریست‌های داعش در سوریه را بر دوش می‌کشند. اینها کلماتی است که روز گذشته بر زبان نخست‌وزیر کشوری جاری شد که اگر بی‌اعتنایی آن به عبورومرور آزادانه جنگجویان خارجی داعش و تصویرتانک‌های خاموشش بر فراز شهر مصیبت‌زده، اما سربلند کوبانی هنوز از اذهان پاک نشده، این‌بار سر آن دارد تا با نام مبارزه با تروریسم، پیشاهنگان جنگ با داعش را نیز از پیکان حملات خود بی‌نصبی نگذارد. «احمد داووداوغلو»، نخست‌وزیر ترکیه، در حالی روز گذشته از عزم کشورش برای مبارزه با تروریسم سخن می‌گفت که حملات هم‌زمان جنگنده‌های ترکیه به در سوریه و شمال عراق نشان از واقعیتی داشت که آنکارا زیر سایه فرایند صلح با جدایی‌طلبان کرد، سعی در انکار آن داشت: دشمن اصلی ترکیه بیش از آنکه رنگی از سیاهی داعش داشته باشد، پرچم سرخ و زرد استقلال‌طلبان جسور کردستان است.

جنگنده‌های ارتش ترکیه در حالی حوالی اامداد روز گذشته برای اولین‌بار در سه سال گذشته، مواضع پک‌ک در نزدیکی مرز با ترکیه را هدف بمباران هوایی خود قرار دادند که به گفته سخنگوی این حزب، پایبندی به آتش‌بس طرفین که از سال ۲۰۱۳ تاکنون پابرجا مانده بود، از این پس محلی از اعراب ندارد. «بختیار دوغانک»، سخنگوی پک‌ک، طی گفت‌وگویی با خبرگزاری فرانسه، ضمن تأیید بمباران‌های هوایی و توپخانه‌ای ارتش ترکیه به مواضع کوهستانی و اردوگاه‌های آموزشی مبارزان پک‌ک در شمال استان «دهوک» که بخشی از اقلیم خودمختار کردستان عراق است، از گشت‌زنی هوایی جنگنده‌های ترک بر فراز کوهستان «قندیل» طی ساعات گذشته خبر داده است. قندیل در شمال ارپیل، پایتخت اقلیم خودمختار کردستان، در حقیقت پایگاه امن رهبرانی از پک‌ک است که پس از آغاز مذاکرات صلح آنکارا با «عبدالله اوجالان»، رهبر دربند این تشکیلات، سلاح‌های خود را به زمین گذاشتند تا شاید پس از سده‌ها موفق شوند از درجه مذاکره و گفت‌وگو،

پیروزشه‌باره در انتخابات

«بی‌پر نکورونیززا» برای دوره‌های دیگر در انتخابات ریاست‌جمهوری بروندی پیروز شد و برای سومین‌بار رهبری این کشور را برعهده گرفت. او ۶۹.۴۱ درصد رأ را به دست آورد و توانست در دور اول انتخابات با اکثریت آرا پیروز شود. **(خبرگزاری فرانسه)**

تغییر مهم بالقوه‌ای این هفته در خاورمیانه اتفاق افتاد؛ وقتی جنگنده‌های ترکیه به مواضع داعش در سوریه حمله کردند و دولت آنکارا بالاخره موافقت کرد که ایالات‌متحده از پایگاه‌های هوایی ترکیه برای عملیات خود علیه داعش استفاده کند، یک حرکت امنیتی بزرگ، بازداشت افراط‌مظنون به جاسوسی برای داعش و شبه‌نظامیان کرد، به‌همراه این عملیات نظامی صورت گرفت. اگر ترکیه حرکت خود در این مسیر را ادامه دهد، ائتلاف هوایی علیه داعش تقویت خواهد شد و روند رسیدن نیرو، پول و اسلحه از طریق ترکیه به داعش در سوریه محدود خواهد شد. اما روشی که در آن، هم داعش و هم حزب کارگران کردستان (پک‌ک) مورد هدف قرار می‌گیرند، نشان می‌دهد که نتیجه هم ممکن است برای خود ترکیه پیچیده و خطرناک باشد. مسئله این است که آنکارا تاکنون تلاش کرده بود داعش و پک‌ک را روبه‌روی همدیگر قرار دهد. اگرچه دولت ترکیه از سال ۲۰۱۲ مذاکراتی با پک‌ک، جنبش جدایی‌طلب دیرپای کردهای ترکیه و رهبر دربندش «عبدالله اوجالان» را آغاز کرده بود اما نگاهی هم به راه‌های دیگر داشته و شاید حتی در زمان تسرد داعش با حزب «اتحاد دموکراتیک» سوریه (پی‌د)، شاخه پک‌ک در کردستان سوریه، به داعش کمک می‌کرده است. چنین سیاست متناقضی در برخی مراحل به اشتباهاتی ختم

ترکیه مواضع «پک‌ک» را هدف قرار داد

صلح پس

حقوق اذدست‌رفته سیاسی و فرهنگی اقلیت ۲۲.۵ میلیون‌نفره کرد در ترکیه را از نو به دست آورند؛ امیدی که به نظر می‌رسد اکنون با نقض آتش‌بس و بافشاری طرفین بر دفع تهدیدات متقابل، دست‌کم در کوتاه‌مدت رنگ باخته است.

حزب کارگران کردستان در حالی روز گذشته و طی بیانیه‌ای، حملات سنگین ارتش متجاوز ترکیه به مواضع خود را موجب لغو هرگونه آتش‌بس یک‌طرفه دانست که داووداوغلو نیز حملات روز گذشته را تنها آغاز بر

صرف‌شام با خانواده پدری

باراک اوباما، رئیس‌جمهوری آمریکا، با مادر‌بزرگ ناتنی، خواهر و سایر اعضای خانواده‌اش در کنیا، سرزمین پدری‌اش دیدار کرد و در ضیافت شام با آنها بر سر یک میز نشست. هوایم‌ای اوباما، روز جمعه در نایروبی، پایتخت کنیا فرود آمد. **(رویترز)**

اشتباه خطرناک آنکارا

the guardian

می‌شد. واکنش کنونی دولت ترکیه شاید ناشی از ترس افزایش خصومت میان داعش و پک‌ک در خاک ترکیه پس از حمله انتحاری اوایل هفته گذشته باشد؛ حمله‌ای منتسب به داعش که به کشته‌شدن ۳۲ نفر در یکی از شهرهای نزدیک مرز سوریه منجر شد. در پی آن پک‌ک به پلیس ترکیه حمله کرد، ظاهر به دلیل محافظت‌نکردن از کردهای ترکیه. رسانه‌های مخالف، سرشار از اتهامات خصمانه‌ای

اتکا به آمار وقوع ۲۸۱ حمله تروریستی از زمان برگزاری انتخابات اخیر پارلمانی در ابتدای ماه گذشته میلادی به این سو، که شامل ۱۲۱ حمله مسلحانه، پنج مورد آدمربایی و کشته‌شدن پنج افسر پلیس آن کشور شده است، پک‌ک را به سوءاستفاده از فرایند صلح متهم کرده و اعلام داشت تمامی حملات ارتش ترکیه به خاک اقلیم خودمختار کردستان با هماهنگی و رضایت رهبران این اقلیم صورت گرفته است.

داووداوغلو در حالی از همبستگی «مسعود بارزانی»، رهبر اقلیم خودمختار کردستان عراق با عملیات نظامی ترکیه علیه مواضع پک‌ک خبر داده و مدعی شده بارزانی در گفت‌وگو با او، مبنای تحرکات نظامی ترکیه را مشروع و موجه دانسته است که رهبر شاخه نظامی پک‌ک در کوهستان «شنگال» اعلام کرد هم‌زمان مسلح او در اقلیم خودمختار، نه میهمان، بلکه میزبانانی هستند که حتی پس از پیروزی نیز در این منطقه باقی خواهند ماند. اما کارزار ادعایی حزب «عدالت و توسعه» ترکیه علیه گروه‌های تهدیدگر شبه‌نظامی فقط به خارج از مرزهای آن محدود نمی‌شود.

«رجب‌طیب اردوغان»، رئیس‌جمهوری ترکیه که گویا تنها پس از آنکه حمله مرگبار انتحاری هفته گذشته به مرکز فرهنگی شهر کردنشین «سوروج» و کشته‌شدن بیش از ۳۰ نفر از جوانان سوسیالیست، انگشت اتهام دگراندیشان ترکیه را به سوی او و حزب متبوعش چرخاند، به اوضاع وخیم امنیتی کشورش پی برده است، به صرافت افتاده تا با سرکوب هرگونه اعتراض خیابانی و بازداشت گسترده فعالان چپ و مدافعان کرد، این دیگ جوشان را مهار کند. وزارت کشور ترکیه در حالی مجوز راهپیمایی امروز طرفداران حزب «دموکراتیک خلق‌ها» در باسداشت یاد کشته‌شدگان حمله تروریستی هفته گذشته را لغو کرده که شمار بازداشت‌شدگان مظنون به عضویت در پک‌ک، داعش، جبهه مارکسیستی آزادی خلق انقلابی و جنبش جوانان میهن‌پرست و انقلابی هوادار پک‌ک از ۶۰۰ نفر گذشته است، فعالانی که به ادعای حزب حاکم ترکیه، مسئول ناامنی‌های هفته اخیر در مناطق اکثر اکردنشین آن کشور بوده‌اند که به کشته و زخمی‌شدن ده‌ها افسر پلیس و روبروده‌شدن چندین مأمور و کارمند دولتی انجامیده است.

پایانی برای پوتین

میخائیل خودورکوفسکی، یکی از منتقدان کلیدی کرملین، در مصاحبه‌ای با یک هفته‌نامه روسی پیش‌بینی کرد دوران ریاست‌جمهوری ولادیمیر پوتین در سال ۲۰۱۹ میلادی به پایان می‌رسد. او یک دهه به‌خطر انتقاد از پوتین در حبس بود. **(ایسنا)**

رهبری و شکل‌دادن به منطقه و هم نگرانی‌هایش در این مورد که ممکن است درگیری‌ها، جدایی‌طلبان کرد را در خاک خودش تقویت کنند. درواقع کلید اصلی موقعیت مبهم ترکیه در مبارزه برای مهار داعش از همان ابتدا هراس این کشور در این‌باره بوده که کردها امتکن است به‌عنوان برندگان درگیری‌های سوریه و عراق ظاهر شوند و همین موجب جسارت کردهای ترکیه و تلاش آنها برای استقلال شود که این تهدیدی برای دولت مرکزی ترکیه است. جهان ایده‌آل پس از داعش برای آنکارا، جهانی است که سوریه و عراق دوباره کشورهایی قوی می‌شوند. اما اقلیت کرد خود را کنترل می‌کنند و راضی نگه می‌دارند و در نتیجه ترکیه می‌تواند مذاکرات با کردها را ادامه دهد البته تنها با دادن امتیازات محدودی. تلاش ترکیه برای وساطت در بحران سوریه شکست خورد و در پی آن دولت این کشور در برابر «بشار اسد» رئیس‌جمهوری سوریه، ایستاد و از برخی گروه‌های شورشی در این کشور حمایت کرد اما از دادن هرگونه تعهدی که به کردهای سوریه کمک کند، پرهیز کرد. تحولات این هفته ممکن است ترکیه را به‌طورکامل به ائتلاف علیه داعش وارد کند اما این کشور به‌جای آنکه در اقدامی ناعادلانه و ناپرودانه جنبش کردها را در کنار داعش قرار دهد، باید مذاکرات صلح خود با پک‌ک را از سر بگیرد.

رویداد

کارتر به دنبال مجوز عبور ارتش عراق از اقلیم کردستان

● وزیر دفاع آمریکا در جریان سفرش به عراق با رئیس اقلیم کردستان در ارپیل دیدار کرد و از او خواست اجازه عبور ارتش عراق از خاک کردستان را برای عملیات آزادسازی شهر موصل بدهد. «اشتون کارتر»، وزیر دفاع آمریکا که برای گفت‌وگو درباره روند عملیات علیه داعش به عراق سفر کرده پس از دیدارش با مسئولان بغداد درباره برنامه‌های بازپس‌گیری شهر «رمادی»، مرکز استان «الانبار» از داعش، به ارپیل سفر و با «مسعود بارزانی»، رئیس اقلیم کردستان عراق، دیدار کرد. در همین راستا، یک مسئول عالی‌رتبه فاش کرد کارتر از باززانی خواسته است با عبور ارتش عراق از خاک اقلیم کردستان به‌سمت موصل برای آغاز عملیات آزادسازی این شهر موافقت کند.

ازسرگیری روابط دیپلماتیک تونس وسوریه

● تونس با ازسرگیری روابط دیپلماتیک با سوریه موافقت کرد و یک کنسول برای به‌جریان‌انداختن روابط قطع‌شده میان دو کشور تعیین کرد. به گزارش خبرگزاری تونس، منابعی در وزارت خارجه تونس اعلام کردند تونس روابط دیپلماتیک خود با سوریه را از سر گرفته و «ابراهیم الفواری» را به‌عنوان کنسول خود در دمشق تعیین کرده است. روابط دیپلماتیک سوریه و تونس در فوریه ۲۰۱۲ با دستور محمد «منصف المرزوقی»، رئیس‌جمهوری پیشین تونس، به‌دلیل درگیری‌ها در سوریه قطع شد. تونس چندین دوره میزبان کنفرانس مخالفان سوریه و کشورهای عضو گروه به‌اصلاح دوستان سوریه بوده است، اما دولت جدید این کشور تاکنون موضع تندی علیه دمشق اتخاذ نکرده و انتظار می‌رود به‌زودی سفارت این کشور در سوریه فعالیت خود را از سر بگیرد.

سوریه ناامن‌ترین وایسلند امن‌ترین کشورهای جهان

● براساس جدیدترین تحقیقی که انجام شده است سوریه به‌دلیل جنگ داخلی و نفوذ داعش، خطرناک‌ترین کشور جهان است. در این فهرست ایسلند به‌عنوان امن‌ترین کشور جهان معرفی شده است. به نوشته روزنامه «الیوم السایع» مصر، طبق یک تحقیق جدید، کشور سوریه با توجه به مشکلات ناشی از جنگ داخلی و گسترش سریع گروه تروریستی داعش خطرناک‌ترین کشور جهان است. در رتبه‌بندی «شاخص جهانی امنیت» مصر نیز در رتبه هفتادوسوم جهان قرار دارد. طبق گزارش روزنامه «ایندپندنت» کشور سوریه در سال ۲۰۰۸ ازجمله امن‌ترین کشورهای جهان بود. طبق این شاخص در سال ۲۰۱۵ کشورهای خاورمیانه و آفریقا جز ۱۰ کشور آخر این فهرست هستند. بعد از سوریه، عراق دومین کشور خطرناک جهان است و پس از آن افغانستان است. سومالی و سودان نیز رتبه‌های ششم و هفتم این فهرست هستند. پاکستان در جایگاه هشتم و کره شمالی در جایگاه نهم این فهرست در بین بدترین‌ها قرار دارند. طبق این شاخص کشور ایسلند امن‌ترین کشور جهان است و پس از آن دانمارک قرار دارد.

تکذیب خبر آزادی قریب‌الوقوع جاسوس اسرائیلی

● وزارت دادگستری آمریکا گزارش روزنامه وال‌استریت‌ژورنال درباره آزادی قریب‌الوقوع «جاناتان پولارد»، جاسوس اسرائیلی، توسط دولت آمریکا را رد کرد. به گزارش بی‌بی‌سی، جاناتان پولارد در سال ۱۹۸۷ به جرم کسب و تحویل اطلاعات محرمانه به اسرائیل در دادگاهی در ایالات متحده به حبس ابد محکوم شد. در بسیاری از احکام حبس ابد، فرد محکوم می‌تواند پس از گذراندن بخشی از دوره محکومیت خود، تقاضای عفو کند و درصورتی‌که او مستحق عفو تشخیص داده شود، از زندان آزاد می‌شود. وزارت دادگستری آمریکا گفته است او باید ۳۰ سال کامل را در زندان بگذراند. پولارد، نوامبر امسال پس از گذراندن ۳۰ سال حبس می‌تواند مشمول عفو قرار گیرد. تصمیم در این باره به عهده کمیسیون عفو آمریکا خواهد بود. مقام‌های آمریکایی این مسئله را که آزادی این جاسوس اسرائیلی برای کاستن از تنش‌های میان آمریکا و اسرائیل بر سر توافق هسته‌ای ایران صورت می‌گیرد، رد کرده‌اند.

بازداشت ۲ زندانی سابق گوانتانامو در بلژیک

● دو زندانی پیشین اردوگاه آمریکایی گوانتانامو در بلژیک بازداشت‌شدند. دادستانی بلژیک علیه این دو نفر به اتهام «شرکت در فعالیت‌های تروریستی» پرونده‌ای تشکیل داده است. به گزارش دویچه‌وله، دو مرد بازداشت‌شده مظنون هستند که افراد تندرو را برای شرکت در جنگ داخلی سوریه ترغیب و جلب می‌کرده‌اند. دادستانی بلژیک گفته است با وجود این خود آنان نقشه‌ای برای عملیات تروریستی در بلژیک نداشته‌اند. یکی از بازداشت‌شدگان یک بلژیکی مراکش‌تی‌تار ۳۷ساله به نام «موسی ز» است که بین سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۵ در زندان گوانتانامو بوده است. او مظنون به تقلب به گروه «مبارزان اسلامی مراکش» بود.